

Publicerad 2007-12-14 10:45 av vera gade

Denna gråmulna decemberdag får jag lust att återvända till solens värma en högsommardag.

Højsommerdag

I solens paradis
valmuebladene falmer-
loven er brudt
og fuglen fik vinger
højt i det lysende blå
i det forsvindende intet
kun eet skælvende blodrødt hjerte.
Ingen sakse eller knive.
Mættede munde strøet over vejen.
Perlerne trædes til kæde
dybt i krystalklar brønd.

Lykkeligt at høre kilden risle
bambusløvet rasle
så net
så let.
Kun en krusning over havets flade-
hvem ser den spoleformede haj
med hvide og hvasse tænder-
alle stjerner som blinker
og livet
som strømmer i dybet

Og havet ligger vandret
hæver og sænker sit bryst
stille spejlende skyerne
stille ventende
ingen vind
intet skib
ingen fisk
stille ventende.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren vera gade med Poeter.se id #19770 innehar upphovsrätten